

Mitt första möte med författaren Per Gunnar Evander

Jag sitter på Swebussen, som strax ska lämna Stockholm och ta mig hem till Linköping. Mycket folk... en dam slår sig ner på stolen intill. Vi har båda en tidning i hand att förströ tiden med. Det tycks gälla korsord för oss båda. Vi inleder en dialog kring orden - en dialog, som utvecklas till intressanta samtal.

Vi har nämligen båda varit på litterära sammankomster i Kungl. huvudstaden. Så hör jag namnet Per Gunnar Evander!

"Vi har nyligen bildat ett litterärt EVANDERSÄLLSKAP i Norrköping", säger den för mig då okända damen och presenterar sig som Agneta Lalander.

Jag spritter till !- EVANDER !! "Där vill jag vara med", säger jag snabbt.

Agneta antecknar mitt namn och adress. Hon stiger sedan av just i Norrköping och jag fortsätter mot mitt Linköping. Klart man måste kolla upp datorn, när man kommer hem efter en resa. Det kan ju finnas många mail där. Vad finner jag ?- Ett välkomstmål från vår dåvarande och uppskattade ordförande Holger Hårdänge. Jag känner mig nästan som berusad! - Vilken överraskning - vilken lycka! Att få bli medlem i ett litterärt Sällskap, vars författare gjort ett så djupt intryck på mig. Och så snabbt dessutom!

Minnena strömmar över mig. Jag minns den gången jag strosade omkring på vårt Huvudbibliotek för att finna någon litteratur med religiöst tema. Jag ville ju gärna kunna hålla små föreläsningar inom KVISK/ Kvinnor i Svenska Kyrkan, då och då.

JUDAS ISKARIOTS KNUTNA HÄNDER, en roman av Per Gunnar Evander håller jag

plötsligt i min hand. Om den där Evander vet jag inte så mycket, men låt gå! Så börjar jag läsa... och kan knappt sluta. Jag får följa Jesus och hans lärjungar under påskveckan, när de vandrar mellan Jeriko och Jerusalem. Som om både Evander och jag tillhörde apostlaskaran, så levande skildrar författaren färden. En orolig och tyst Mästare, lydiga och samarbetsvilliga lärjungar. Inte minst är Judas Iskariot Mästarens trogne lärjunge. Han som kände "en alldeles gränslös ömhet för sin Mästare", enl. Evander (s. 92). Judas, som brukade beskriva sin Mästare i högt tonläge för de otrogna - ofta med "båda händerna knutna" (s. 131).

Texterna berör mig. Nu ska det snart hända... påskmåltiden är framdukad. Jag är närvarande, när "Judas ser sin mästare i ögonen igen. Och de stirrar länge på varandra..." "- Gör snart vad Du gör!" säger Jesus. (s. 154)

Något senare... "Han ser Mästarens ögon framför sig, han kan inte glömma hans blick..." (s. 157)

Vad som händer vet vi alla - inte minst, att Judas för evigt blev den store "FÖRRÄDAREN".

Vilken underbar sann och mänsklig bild av Judas, som Evander ger oss.

Följande Skärtorsdagskväll går jag till mässan. Där står han framför altaret - prästen - och läser ur evangeliet om hur Jesus väljer ut Judas att bli den, som ska förråda honom. Jag känner obehag. Det blir nog sista gången, som jag går till en skärtorsdagsmessa, tänker jag.

Judas visste, att han "förrått oskyldigt blod", men det var inte hans eget val utan

Mästarens. Ja, "han har ju "lydit order från båda håll" (s. 170). Stora rådet OCH Mästaren. Dennes blick hade ju varit "så full av beslutsamhet och mildhet", (s. 157) att det inte varit svårt att lyda honom.

Jag hör inom mig Judas förtvivlade röst:

" - Varför svek du mig, Rabbi ? Varför gjorde du så här? Varför svek du oss alla?" (s. 194)

Efter mässan går jag försiktigt in i sakristian, där prästen byter dräkt. Jag tilltalar honom med orden: Tack för gudstjänsten. Vill Du höra MIN predikan nu? - Och så nämner jag snabbt några tänkvärda ord ur Evanders roman och tillägger, att Judas ju inte var mer än människa - dessutom mycket ung. Kyrkoherden svarar mig inte, men en kvinnlig präst, som står bredvid, kommenterar Evanders och mina tankar med orden:

"Så har jag tänkt många gånger."

Med dessa ord avslutar jag min skildring och förklaring till VARFÖR jag fastnade för Per Gunnar Evanders författarskap.

Han - tystnadens författare - som så fint kan skildra sorg och saknad, smärta och vanmakt. Tyvärr alltför ofta förekommande inslag i människors liv.

Med stor tacksamhet

Sonja Glimstedt Hall
augusti 2010

Om någon vill läsa mera om Judas Iskariot och hur man ser på honom i många författarskap, inte minst svenska, så rekommenderar jag följande bok:

*Broder JUDAS - en ny syn på förrädaren
Libris Förlag – 1995*

Den är författad av dominikanermunken och hedersdoktorn vid Uppsala Universitet - Jean Paillard, som till min glädje tar upp flera sidor av Evanders bok om Judas Iskariot.